

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 355/2024
26.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Иване Рађеновић, председника већа, Владиславе Милићевић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у извршном предмету извршног повериоца ЈП „Електропривреда Србије“ д.о.о. Београд, против туженог, против извршног дужника Републике Србије коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, иза покојног АА бившег из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Основног суда у Шиду и Привредног суда у Сремској Митровици, у седници одржаној 26.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Шиду.

Образложење

Решењем Ипв Икв 5/24 од 10.05.2024. године, Основни суд у Шиду се огласио стварно и месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе је доставио Привредном суду у Сремској Митровици као стварно и месно надлежном суду, налазећи да је предложено извршење ради новчаног потраживања између привредног субјекта и Републике Србије, у смислу члана 27. Закона о уређењу судова.

Привредни суд у Сремској Митровици није прихватио стварну надлежност, већ је дописом Ипв Икв 6/24 од 23.07.2024. године, списе доставио Врховном суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Одлучујући о сукобу надлежности, на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08, 113/17 и 10/23) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11... 10/23), Врховни суд је нашао да је за поступање у овој правној ствари надлежан Основни суд у Шиду.

Одредбом члана 27. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног

супарничарства. Одредбом члана 24. став 2. истог закона, прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

Према наведеној законској одредби (члан 27. став 1. тачка 1. Закона), привредни судови су стварно надлежни да суде у споровима између домаћих и страних привредних друштва, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација, односно између привредних субјеката, без обзира на правну природу спора, што значи да када се ради о привредним субјектима за стварну надлежност привредног суда довољно је да је испуњен субјективни критеријум. Тек уколико се ради о спору између привредних субјеката и других правних лица за стварну надлежност привредног суда неопходно је да је испуњен и објективни критеријум, односно да се ради о спору између ових лица насталом у обављању привредне делатности.

Дакле, стварна надлежност привредног суда се одређује према два критеријума: субјективни (према својству странака у спору) и објективни критеријум (према природи материјално-правног односа који је предмет спора).

У конкретном случају, извршни поверилац ЈП „Електропривреда Србије“ д.о.о. Београд је против извршног дужника АА, јавном извршитељу поднео предлог за извршење ради наплате новчаног потраживања на основу веродостојне исправе- извода из пословних књига за извршену јавну услугу снабдевања електричном енергијом. Јавни извршитељ је решењем о извршењу И.Ивк 161/2016/А од 05.12.2016. године, дозволио предложено извршење на основу веродостојне исправе рачуна за извршене комуналне услуге (утрошену електричну енергију). Извршни дужник АА је у међувремену преминуо и за наследника по решењу Јавног бележника О 321/19 од 10.05.2020.године, оглашена је Република Србија. Јавни извршитељ је решењем И.Ивк 161/2016/А од 21.02.2024. године, ставио ван снаге решење о прекиду поступка, одредио да се извршни поступак наставља према наследнику извршног дужника АА и наложено извршном дужнику Републици Србији да извршном повериоцу плати износ по решењу о извршењу. Законски заступник извршног дужника Република Србија је јавном извршитељу доставио поднесак од 06.03.2024.године у ком је навео да Република Србија за дугове пок. АА, као његов наследник може одговорати само до висине наслеђене имовине. Овај поднесак је јавни извршитељ доставио Основном суду у Шиду, који је о поднесаку одлучивао као о приговору, па је стављено ван снаге решење о извршењу Ипв Икв 5/24 од 10.05.2024. године и огласио се стварно и месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, а по правноснажности решења списе је доставио Привредном суду у Сремској Митровици.

Наиме, извршни поступак се води између извршног повериоца ЈП „Електропривреда Србије“ д.о.о. Београд и извршног дужника Република Србија, дакле између привредног друштва - привредног субјекта и другог правног лица, тако да није испуњен субјективни критеријум, када је за оцену о надлежности потребно ценити да ли је спор настао у обављању делатности привредног субјекта. Извршна исправа на основу које је донето решење о извршењу је веродостојна исправа- извод из пословних књига за извршену јавну услугу снабдевања електричном енергијом сада пок. АА, па Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 27. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова за надлежност привредног суда, с обзиром да није испуњен ни

субјективни критеријум - не ради се о спору између привредних субјеката, а ни објективни - спор није произишао из привредне делатности странака.

На основу изнетог Врховни суд налази да је за суђење у овој правној ствари, применом члана 24. став 2. Закона о уређењу судова, стварно надлежан Основни суд у Шиду.

Из ових разлога применом одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено као у изреци.

Председник већа - судија
Ивана Рађеновић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић